

ВІД ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА

СВІТОГЛЯД

Шановні читачі журналу «Світогляд»!

У цьому числі журналу мова піде про особливий жанр літературної творчості – персональні спогади. Це різноманітні за змістом та стилем нариси з описом тих чи інших подій, окремих осіб та оцінки їх ролі в житті України та світу.

Є спогади суто автобіографічні, написані видатними людьми (та не тільки), у яких описується родинне коло і тільки до певної міри відображаються особливості тієї епохи та подій, свідками яких були автори.

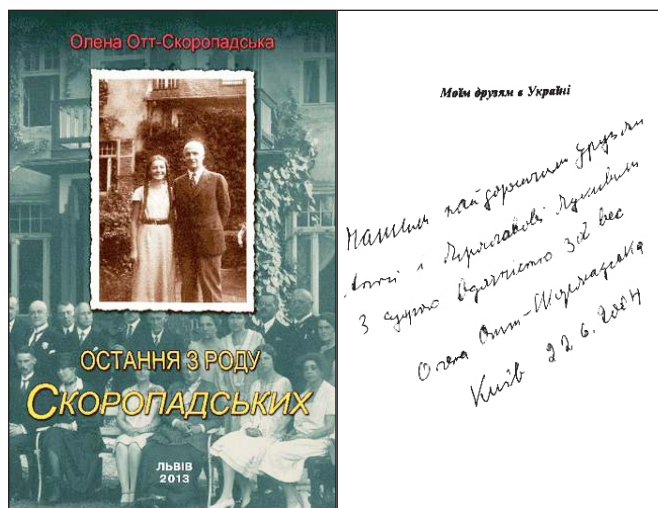
Є спогади більш професійно-біографічні, в яких автори описують свій творчий шлях та життєві пригоди у досягненні вершин в обраній професії.

Є такі спогади, в яких автори, деколи згадуючи про себе, основну увагу звертають на життя відомих їм людей.

У моїй особистій бібліотеці є багато книг-спогадів, подарованих мені нині сущими колегами та друзями, і тими, хто вже відійшов у Вічність. Зважаючи на неповторну цінність будь-яких спогадів, думаю, що їм варто присвятити сторінки у «Світогляді».

До речі процитую думки про спогади **Олени Павлівни Скоропадської** – останньої з роду Скоропадських, з якою мав честь поспілкуватися:

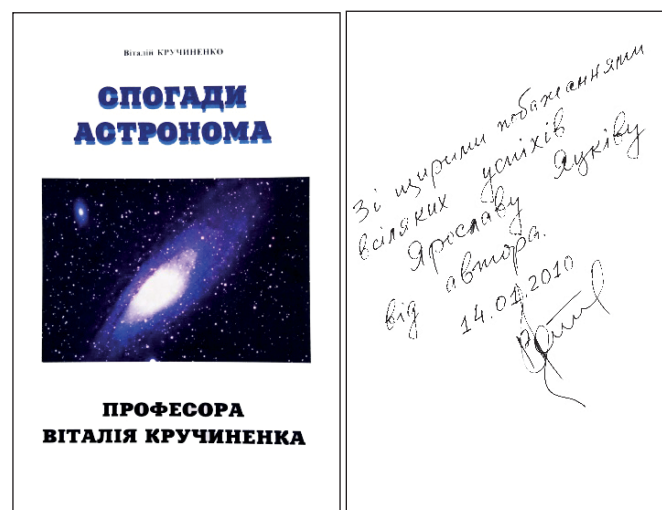
«...Лише зрідка мала змогу цілком спокійно зануритись у минуле. Коли це траплялось, було так, наче в мені відкривався шлюз, і потік спогадів виносив на поверхню моєї свідомості картини, почуття, події мого життя, вони раптом виринали, і я хотіла їх усіх затримати. Люди, які зробили на мене враження в дитинстві чи в юності, ставали для мене знову цілком живими; мої батьки, брати і сестри завдяки спогадам ставали мені такими близькими, якими можливо, не були ніколи раніше в моєму житті.

Я не хотіла покладатися на саму лише свою пам'ять. Тому заглибилася в щоденники мого батька, його "Спогади" – наш родинний архів. Це принесло мені багатство матеріалу. Як же мені все це вкласти в читабельну форму? Я намагалась зробити це у книжці»...

Це типовий приклад автобіографічних спогадів (на відміну від спогадів її батька).

Іншим прикладом є спогади мого колеги-астронома **Віталія Григоровича Кручиненка** (нар. 8 жовтня 1934 р.). У свій час я тільки поверхово переглянув його спогади.

А сьогодні, перечитуючи їх з нагоди 175-річчя з часу заснування Астрономічної обсерваторії Київського національного університету імені Тараса Шевченка, знайшов там багато оригінальних думок про Україну, про її живописні краєвиди та про захоханість автора у зоряне небо. У цьому числі журналу подаємо окремих фрагментів із цих спогадів.

Так сталося у моєму житті, що мені довелося знову відвідати славетний Інститут серцево-судинної хірургії і ще раз згадати добрим словом геніального засновника цього інституту **Миколу Михайловича Амосова**, спогади про якого будуть у цьому числі журналу. Будуть й інші спогади.

Читайте, згадуйте та пишіть нам, шановні друзі та колеги! ■

З повагою,
Ярослав Яцків